

Motion till riksdagen 2012/13:Fi4

**av Erik Almqvist och Johnny Skalin (SD)
med anledning av framst. 2011/12:RB5**

Medgivande för Riksbanken att ge kredit till Internationella valutafonden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen avslår framställning 2011/12:RB5.

Motivering

Riksbanken föreslår i framställningen att riksdagen ska medge att Riksbanken ingår ett avtal om kredit till Internationella valutafonden, motsvarande ca 70 miljarder svenska kronor.

Det finns ett flertal problematiska aspekter med framställningen.

För det första är det oklart hur länge åtagandet gäller. Å ena sidan ska det gälla i två år, men IMF kan förlänga det i ett år efter ”konsultation med Riksbanken”. Därefter kan det förlängas ytterligare ett år efter Riksbankens godkännande. Tidsgränsen rör sig till synes om fyra år. Avtalet är dock öppet för att finansiera de utbetalningar som godkänts under nyttjandeperioden, även efter att denna löpt ut. IMF kan således låna medlen i ytterligare tid, enligt huvudregeln längst tio år från lånetillfället. Även denna borte gräns kan dock förlängas enligt en skrivning i avtalet, i detta fall med ytterligare fem år. Själva oklarheten i låneavtalets duration – dvs. allt från 2 till 15 år – skapar givetvis en osäkerhet och därmed en högre risk för de svenska skattebetalarna.

Ett eventuellt beslut om förtida återbetalning av de utlånade medlen fattas också ensamt av IMF och står således bortom svensk kontroll, vilket ytterligare spär på risken.

IMF kan tillika välja att nyttja lånet för att betala tillbaka lån till annan långivare vilken begärt förtida återbetalning. I praktiken kan alltså situationen

Fel! Okänt namn på

uppstå att vi ökar den svenska statsskulden för att låna ut medel till IMF, vilka sedan används för att betala tillbaka på lån från annan IMF-medlem.

Sverigedemokraterna ser det överlag som problematiskt att regeringen så lättvindigt vill skjuta till så pass stora resurser till organ som IMF. Det kan inte sägas ligga i allmänintresset att organ som står långt bortom det svenska folkets kontroll och ansvarsutkrävande förfogar över stora summor svenska skattepengar.

Det är över huvud taget ett problem att Sverige löpande förflyttar politisk makt utom demokratiskt inflytande genom att ge IMF lånelöften, som i praktiken sedan används som ett medel för IMF att utöva politiskt inflytande över folkvalda regeringar.

Sverigedemokraternas utgångspunkt är i stället att svenska skattemedel ska stå under svensk kontroll och tillsyn och att vi i förekommande fall upprättar bilaterala låneavtal med olika länder. Som utgångspunkt bör dock dylika bilaterala avtal enbart upprättas med våra omedelbara grannländer, vilket vi definierar som övriga nordiska länder samt Baltikum.

Stockholm den 19 oktober 2012

Erik Almqvist (SD)

Johnny Skalin (SD)